

Tři králové nechodí jen pro peníze

Z Tříkrálové sbírky mám stále větší radost. Skvěle se rozvinula a stoupá počet koledníků i její výnos. Stále více lidí se zapojuje do díla lásky, o kterém mluvím i světská média. Upřímně děkuji koledníkům, dárcům i organizátorům. Zároveň myslím na to, že si nesmíme nechat tu velikou věc ukrást. To by se stalo, kdybychom říkali, že hlavním cílem sbírky je: získat co nejvíc peněz na pomoc potřebným. Hlavním cílem koledy není vybrat co nejvíc, ale přinést všem osloveným radost z narození Krista.

Finanční přínos pro Charitu je významný, ale je to i projekt pastorační. Všichni, kteří objevili radost z narození Krista, jsou poslání Boží lásku roznášet do světa. Lidé dostanou příležitost ukázat prostřednictvím koledníků lásku k potřebným. Tak se zapojí do velikého díla Boží lásky, která uzdravuje svět. Je záležitostí misijní, protože každý z nás je povolán seznamovat s Ježíšem ty, kteří jej nepoznali. Zapojujeme i nevěřící koledníky, kteří mají příležitost objevit duchovní poklad.

Tříkrálová koleda upozorňuje na dílo Charity, která není běžnou sociální prací, ale praktickým projevem víry v Boží lásku a její moc. Charita potřebuje peníze, ale zároveň svou činností i existencí svědčí o mocné lásce Boha, jehož nelze nahrazovat iluzí peněz. Tím dělá Charita velkou službu společnosti, která věří v peníze jako nástroj moci a záruku štěstí. Nesmíme koledu vyprázdnit. Duchovní hodnoty, po nichž Evropa volá, nelze nahradit hodnotami materiálními.

JAN
GRAUBNER,
arcibiskup
olomoucký

Začít nový rok s pomocí

Tři veselí králové, respektive královny, při koledování v Petřkovicích u Ostravy.

Snímek Marcela Zončová

Tříkrálová
sbírka
prodlužuje
Vánoce
a přináší

lidem radostnou zvěst
i dobrý pocit z možnosti
obdarovat. Letos
vstupuje do svého
19. celostátního ročníku.
Hovořili jsme o něm
s ředitelem Charity
Česká republika
LUKÁŠEM CURYLEM.

Svět se rychle vyvíjí a elektronizuje. Nezačnete za chvíli sbírat peníze přes terminály z platebních karet? Nenahradí jednou živé lidské koledníky „koledovací automaty“?

Pro Tříkrálovou sbírku jsou živí koledníci samozřejmě naprosto nenahraditelní. A já jim musím na tomto místě znovu ze srdce poděkovat. Jak říká arcibiskup Jan Graubner, nemají jen vybírat peníze na dobročinné účely, ale také zvěstovat radostnou novinu o narození Spasitele a symbolické požehnání zejména domácnostmi označením C+M+B, *Christus mansionem benedicat* (Bůh žehnej tomuto domu). Ani příspěvek do pokladničky koledníkům v podobě mincí a bankovek by v budoucnu neměl být ve velkém nahrazen terminály. I když se možnost jejich využití bude letos testovat.

Není úspěch sbírky poněkud „dvojsměrný zbraň“? Prosí se, že některé subjekty (např. obce) se zdráhají finančně podpořit provoz charitních středisek se slovy „Vy už máte tu svoji Tříkrálovou sbírku“. Bohužel. Je to asi nějaký národní zvyk, že se úspěch moc neodpouští. Ačkoliv je to naštěstí u Tříkrálové sbírky zatím jen zanedbatelný jev, přesto se občas s takovými názory setkáváme. Co na to říci? Lidé dopředu vědí, na co přispívají a že se minimálně 65 % z výtežku vrací zpět do regionu. Sbírk

pomáhá konkrétním lidem, občanům obcí, zlepšuje život lidem, kteří naši podporu potřebují, a pomáhá zejména tam, kde veřejná správa selhává.

Jak byste pochybovačům vysvětlil, nač Charita peníze nejvíc potřebuje?

To je skoro nemožné říct, protože vycházíme z konkrétních potřeb přímo v místě. Každý rok schvalujeme několik stovek různorodých záměrů dle požadavků a námětů, které přicházejí z terénu – dokonce přímo od koledníků. Vybrané prostředky pomáhají lidem od prenatálního období až po lidi na sklonku jejich pozemského života. Z výnosu doplácíme provozní náklady služeb, které nelze z mnoha důvodů zvládnout financovat jinak. Častým záměrem je také pořízení lepšího vybavení jak pro klienty, tak pro personál. Charity se také používají do investičních akcí, které by se bez těchto prostředků jen těžko dařilo uskutečnit. Sbírk pomáhá i v zahraničí.

Tříkrálová sbírka je pro všechny lidi dobré vůle jedinečnou příležitostí začít nový rok dobrým skutkem pro ty nejpotřebnější.

JIRÍ MACHÁNE

Do dílen v Králíkách se těší na práci i kamarády

Klientům Sociálně terapeutických dílen Miriam v Králíkách teď usnadňuje práci nový šicí stroj, který jim mohla z výtěžku Tříkrálové sbírky pořídit orlickoústecká Charita. Zjistěte, kde také pomáhají vaše dary!

Originální tašky anebo ekologické látkové obaly zvládne ušít i devětadvacetiletý Filip, který rád tvoří i v dřevařské dílně a vypomáhá v obchodě. Je to pro něho důležité a našel si tu i přátele. „Baví mě to ve všech dílnách. Mám radost, že se lidem líbí,“ rozpovídal se Filip, kterého jsme ten den zastihli ve výtvarné dílně. Zrovna tu vyráběli potisky na tašky a polštáře. Filip nám se zaujetím a úsměvem předvedl, jak na to. Zručnost prokázal i při šití a v podstatě každý výrobek dal hned na první dobrou. „Jak vidíte, nový šicí stroj typu overlock látku rovnou ořezává i začíští. Je to pro nás velké zjednodušení práce,“ chválila nového pomocníka v dílně asistentka paní Marie. „Filip se rád učí něco nového.

Filip šije originální dárky na stroji pořízeném díky Tříkrálové sbírce. Snímek autorka

Vždycky se do dílen moc těší. Našel si tady i kamarády a je opravdu šťastný,“ řekla nám jeho maminka Věra Křsková. „Život se nám hodně zlepšil. Víme, že je o Filipa postaráno, chodí sem jako do práce a jsou tu jedna rodina. Manžel se tak dokonce mohl po

letech vrátit do školy ke své učitelské profesi,“ svěřila se paní Věra.

Právě Křskovi před dvěma lety vdechli život v pohraničí ojedinělému projektu Sociálně terapeutických dílen Miriam. Prostory poskytlo město Králíky a pomohla Charita.

Dílny Miriam už navštěvuje téměř desítku dospělých s mentálním nebo tělesným postižením. Hendikepovaní tu společně tvoří, učí se běžným návykům a také větší samostatnosti. „Naše hlavní poslání je rozvoj pracovních dovedností klientů, ale po obědě si spolu i zazpíváme, hrajeme hry nebo jdeme na procházku,“ informovala nás vedoucí dílen Mgr. Miroslava Kopecká.

„Taková služba v regionu chyběla a hendikepovaní ze speciální školy neměli kam jít. Dneska najdou uplatnění u nás. U klientů vidíme opravdu velký posun, když chodí do dílen. Jejich svět nás může i obohatit, třeba tím, jak jsou přirození a upřímní,“ podělila se o své poznatky z praxe paní vedoucí.

Pokroky byly znát i u Petra a Dana, kteří v dřevařské dílně právě vyřezávali anděly z překližky. Také tady si hendikepovaní procvičují manuální zručnost a cit pro práci. Nejdříve vyříznout tělo, pak křídla, ještě obrousit do hladka, nadekorovat, a je hotovo.

Výrobky z dílen se pak prodávají v obchůdku anebo na jarmarcích. Hendikepovaní se učí komunikovat se zákazníky a také pracovat s penězi za pomoci asistentky. Otevřeno tu mají vždy v pondělí a v úterý dopoledne. Udělte radost sobě i druhým, tak jako tříkráloví dárci. Děkujeme Vám!

JANA KARASOVÁ

Koleda napříč generacemi v Týně

Za tak bohatou nabídkou volnočasových aktivit by se nemusel stydět ani dobře zavedený kulturní dům ve větším okresním městě. V Týně nad Vltavou si senioři pestrý program připravují sami, v podstatě na koleně.

Většina akcí se odehrává v jedné klenuté místnosti v přízemí děkanství, v budově postavené před stáletími na úpatí svažitého náměstí hned pod kostelem. Tady probíhají kurzy angličtiny a němčiny i přednášky, třeba o vesmíru či o císaři Karlu IV. „Nechybí kurzy výuky práce s počítačem. Do klubu přišel i Tonda, vdovec, a přinesl si laptop. Založili jsme mu poštovní adresu a dámy mu na ni posílají recepty,“ vypráví Jiřina Krejčová, zakladatelka a bývalá ředitelka týnské Farní charity. Dnes je dobrovolnicí a hlavním tahounem projektu „Senior šance“ zaměřeného na využití volného času lidí v důchodovém věku. Jiřina Krejčová je díky své práci také držitelkou Ceny Charity Česká republika.

Prim v žebříčku oblíbenosti mezi programy pro seniory hraje vyprávění, například o místech, která dotyčný navštívil o dovolené, anebo představení vlastní sbírky starých pohlednic

z regionu, ale zejména čtení na pokračování z Týnské kroniky.

Z výnosu Tříkrálové sbírky, která v Týně a okolí překročí dvě stě tisíc korun, kupují pomůcky pro ruční činnosti nebo hradí náklady za nájem a energie seniorského klubu. Peníze směřují i na provoz nízkoprahového zařízení Bongo, kde tráví volný čas děti a mládež. Bongo je neméně významnou aktivitou týnské Farní charity. „Protože dává šanci těm, kteří jsou pro veřejnost jen ničemové a fetišci,“ vysvětluje ředitelka Daniela Werbynská Laschová. A protože základem dobrého soužití jsou osobní vztahy, snaží se v charitě občas svět rozjuchané mládeže a poklidných seniorů vzájemně propojit. „Společně hrajeme paměťové hry a poker. A děti si to pěkně užívají,“ líčí ředitelka.

Dovedně tu propojují generace také při pořádání Tříkrálové sbírky – aktivní seniorky ušily královské pláště a v nízkoprahovém klubu Bongo zas vyrobili koruny. Po požehnání v místním kostele pak děti a skauti vyrazí koledovat do vytyčených rájů podle pravidla „přes týden paneláky, o víkendu vesnice“. (jou)

Malá královna z Moravan u Brna.

Snímek Štěpán Langášek

Tři králové navštěvují také firmy

Tříkrálovou sbírku lze uspořádat i ve firmě, kde dobrovolníci-králové pracují. Pochopitelně s vědomím a podporou majitelů nebo vedení. Zkušenost z Arcidiecézní charity Praha ukazuje, že se přitom daří zachovat ducha Tříkrálové koledy: tedy osobní setkání, oslovení a dar člověka člověku.

„Moje zkušenost ukazuje, že lidé solidární jsou. Necítí-li se pod tlakem, rádi se dozvědí o smysluplném projektu na podporu potřebných a přispějí. Důležité je pro ně osobní svědectví, získají důvěru a pak se chtějí stát součástí takového díla,“ zdůrazňuje Kristýna Němcová, která už Tříkrálovou sbírku připravila ve dvou velkých firmách.

Firma částku zdvojnásobila

Hlavním smyslem však nesmí být samotný příspěvek, ale možnost pro druhé zapojit se, přidat se ke konání dobrého. „Zvláště zde platí poslání Tříkrálové sbírky: předat radost v srdci, radost z pomoci druhým, z toho, když člověk udělá dobrý skutek,“ zdůrazňuje dobrovolnice. Zásadní pro úspěch koledy „v práci“ je podle ní začít s přípravou včas. Stalo se totiž součástí firemní kultury, že každá

I při koledování ve firmě platí: předat radost z pomoci druhým, z dobrých skutků.

Snímek Kristýna Němcová

větší společnost se snaží působit jako společensky odpovědná. Má proto schválený nejen rozpočet na humanitární účely a pomoc potřebným, ale i pravidla pro další dobročinnost, tedy například pořádání sbírky zaměstnanců. „Na Tři krále jsem poslala všem pozvání zapojit se do sbírky. Na každý stůl jsme zaměstnancům dali vytištěný slogan: Není nic hezčího, než začít nový rok dobrým skutkem. A také stručné informace, tříkrálový cukřík a kalendář. Každý byl při příchodu do práce mile překvapený, vznikl prostor pro diskuzi, zda a kolik přispět, lidé to mezi sebou probírali,“ vzpomíná Kristýna Němcová. Firma pak otevřela zvláštní účet, kam mohli zaměstnanci týden přispívat. Vybranou sumu pak management zdvojnásobil.

S vůní kadidla

Další rok a v jiné firmě se pak Kristýna Němcová zaměřila spíše než na vybírání peněz na šíření osvěty a dobrého jména Charity. „Zdůraznila jsem, že za jejími projekty stojím jako za dobrými. Dala jsem lidem o sbírce vědět s ještě větším předstihem a spojila ji s příjemným setkáním zaměstnanců na začátku ledna. Jedno dopoledne jsme udělali posezení s občerstvením a pozvali tři krále přímo do firmy. Napsala jsem opět informace e-mailem, aby si lidé setkání naplánovali. Bylo moc fajn, že se kolegové těšili, vyptávali se mě, co je to za sbírku a zda opravdu přijdou tři králové,“ vzpomíná Kristýna Němcová. Koledníci přišli obleče-

ní v krásných kostýmech, zpívali s velkým zápalem a voněli kadidlem, kam přišli. A lidé měli radost. „Tři králové vyložili zaměstnancům, proč přišli, pro koho vybírají a přečetli biblický příběh. Kasička nám pak ještě pár dní zůstala v kanceláři a hezky se naplnila. Vznikl prostor pro diskuzi, povídání si o projektech, řada lidí ten svátek vůbec neznala, neměli ani tušení, co K+M+B znamená,“ ohlídí se za svou zkušeností Kristýna Němcová.

Jak říká, Tříkrálová sbírka má ve firmách veliký potenciál. Dostane se velmi dobře do povědomí, lidé budou Charitu lépe znát a stane se pro ně důvěryhodnější. Mají totiž zkušenost s konkrétními živými lidmi na pracovišti, kteří se za Charitu a za její projekty postaví. (lom, mach)

Píseční dobrovolníci prosí o podporu

Navštívili jsme jedno z méně tradičních zařízení Charity na jihu Čech, které se uchází o podporu dárců v českobudějovické diecézi.

Dobrovolnické centrum Bonum funguje v Písku díky místní charitě od jara 2017, protože ve městě rostla potřeba po dobrovolnících. Centrum chce jednak sloužit jednotlivcům či organizacím, které dobrovolníky shánějí, i těm, kteří by chtěli nabídnout svůj čas.

Stěžejním člověkem zde je koordinátor – v písecké Oblastní charitě jím je Markéta Chládková. „Mám na starosti jednak nábor dobrovol-

níků, zajišťuji supervize, osvětovou činnost na středních školách, různé přednášky, konzultace se studenty i dalšími spolupracujícími organizacemi v Písku a okolí. Usměřuji a snažím se pomáhat uskutečnit nápady studentů, které by mohly usnadnit život například seniorům,“ vypočítává písecká koordinátorka, která neváhá za své svěřence „zaskočít“, když je to potřeba. „Dobrovolníky

nejčastěji potřebujeme pro zajištění volnočasových aktivit seniorů a lidí se zdravotním omezením. Doprovázejí je na procházky, na kulturní akce, nebo je „jen“ navštěvují přímo v domácnostech, povídají si či předčítají knihy,“ doplňuje Markéta Chládková. To vše by nebylo možné, kdyby koordinátor správně nezmapoval situaci klienta a možnosti dobrovolníka. „Měli jsme tu mladého muže, který chtěl pomáhat seniorům, ale pro časovou vytíženost přes den nemohl. Přidělila jsem ho tedy k seniorovi, který trpěl večerní samotou a úzkostí. Takže jsme vyhověli oběma.“ Centru Bonum se podařilo dát dohromady také spo-

lečenství babiček, jež se každý čtvrtek schází k modlitbě za zdraví dětí, kde se úzce spřátelily dámy pokročilého věku.

Píseční dobrovolníci se věnují rovněž doučování a mimoškolním aktivitám dětí, pomáhají při sbírkách potravin a ošacení, manuálně v zázemí Charity a podílejí se na organizaci Tříkrálové sbírky. Z ní také letos potřebují čerpat pomoc. Dárci podpoří nejen obsáhlou činnost koordinátora dobrovolníků, ale také zázemí v podobě technického zabezpečení a pomůcek pro zasluznou práci dobrovolníků. Podpořte činnosti, na které jiní nemají čas! MARTINA BARÁKOVÁ

Bude jich pět králů. A lidé už na ně čekají

My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám! Takto zpívá a hlásat poselství Tříkrálové sbírky s dětmi vyrazí na začátku ledna tříkrálová asistentka Barbora Ondrušková z Brna. Domy obchází se svými čtyřmi dcerami. Letos k nim přibude ještě malinkatý pátý koledník.

„Ani ty nejmenší z koledování nevynecháváme. Miminka vezmeme s ostatními maminkami do šátek a vyrazíme. Zpíváme u každého domu celou koledu, a děti se dokonce předhánějí v tom, kdo bude zpívat sólo,“ popisuje Barbora Ondrušková.

Za dvěma brněnskými byty a domů se při koledování setkává s různými příběhy, na nichž je podle ní nejhezčí jejich lidskost. „Máme možnost na chvíli nahlédnout k lidem do jejich domovů. Vzpomínám si, jak nám jednou otevřela paní, které bylo už urči-

Barbora Ondrušková vyrazí na koledu s pěti králi.

Snímek autorka

tě přes osmdesát let. Byla překvapená a šťastná, vítala nás a dlouho si s námi povídala. Říkala, že nemá jindy mnoho návštěv, proto jsme ji potěšili zpěvem i naší přítomností. Jindy jsme zažili i veselé chvíle. Zazvonili jsme –

a z pootevřených dveří se jen vynořila ruka se stokorunou. Paní řekla, že je nemocná a nechce nás nakazit, ale chtěla i tak přispět,“ vzpomíná Barbora Ondrušková. Kromě šikovných malých králů má Barbora doma také Je-

žíška. Její nejmladší dcera se totiž loni proměnila na pár desítek minut na Jezulátko v živém Betlémě, který tradičně brněnská diecézní charita pořádá jako součást Tříkrálového průvodu. „Měla jsem jen strach, aby v jesličkách neplakala. Ale zvládla to skvěle,“ zmiňuje tříkrálová asistentka a maminka v jedné osobě.

Ke sbírce ji přivedli skauti

K Tříkrálové sbírce se Barbora poprvé připojila sama jako dítě. „Přivedli mě k tomu skauti, moje první koledování začínalo v Praze. Myšlenka pomáhat druhým se mi hned zalíbila. Bylo skvělé vidět už na počátku, že naše snažení má smysl. A ještě k tomu máme vždy možnost se potkat se spoustou skvělých lidí,“ vysvětluje.

Tři roky poté, co s kamarádkami obnovila tradici sbírky v brněnských Štýřicích, ji stále koledování baví. „V našem okrsku jsme se sbírkou začínaly úplně od nuly. Před námi nikdo místní neobcházel, první rok byli lidé velmi překvapení. Máme s kamarádkami ale tu výhodu, že máme hodně dětí a přátel. Proto není problém okresek zvládnout. Postupně každý rok rozšiřujeme počet navštívených domů. K mnohým lidem se vracíme, říkají, že na nás už čekají. Je hezký pocit to slyšet,“ usmívá se Barbora.

ANNA TIŠNOVSKÁ

Dárky, které v regionu rozdávají koledníci, vyrábějí odsouzené v opavské věznici

Možná i vy dostanete v lednu od koledujících tří králů v ostravsko-opavské diecézi malý dáreček z korálků, keramiky nebo látky.

A určitě by vás v tu chvíli ani ve snu nenapadlo, že ho vyráběla odsouzená žena, která si odpykává svůj trest v opavské věznici.

Charita Opava, která Tříkrálovou sbírku každoročně pořádá, totiž spolupracuje s opavskou věznicí na výrobě dárečků řadu let. Nejinak tomu je i u Tříkrálové sbírky 2019. Už na začátku adventu převzala za přísných bezpečnostních opatření koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Hanušová v opavské věznici na Olomoucké ulici několik velkých krabic

Takové dárky rozdají koledníci v ostravsko-opavské diecézi.

Snímek autor

s neuvěřitelnými čtyřmi tisíci záložek, přáníček, ozdob z korálků či keramiky, látkových či proutěných srdíček a s dalšími krásnými drobnostmi, ji-

miž budou moci Kašparové, Melicharové a Baltazarové na oplátku obdarovávat všechny štědré lidi, kteří se ke sbírce připojí.

„Na výrobě předmětů se odsouzené ženy podílely v rámci nápravného programu a ve svém volném čase,“ vysvětluje tisková mluvčí věznice Kateřina Gatnarová. „Jedná se o odsouzené jak z běžných oddílů věznice, tak ze specializovaného oddílu pro výkon ochranného léčení protitoxikomanického, protialkoholního a patologického hráctví,“ dodává.

Na výrobě dárků pracují prakticky celý rok, takže hned na začátku Tříkrálové sbírky, v lednu, začnou odsouzené ženy pod vedením vychovatelek Simony Jurníkové, Lenky Mičkové a Hany Rabinské vyrábět dárečky pro jubilejní Tříkrálovou sbírku 2020. A jsou v tom stále lepší a lepší. „Letošní dárky se jim opravdu velmi vyvedly, jsou nejen hezké, ale také krásně a vkusně zabalené. Ve věznici všichni odvedli velmi dobrou práci, za kterou děkujeme,“ dodává Marie Hanušová.

IVO MLUDEK

Jeden den na cestě se třemi králi

Jsou to tři docela obyčejní kluci – Marek, Kuba a Matteo. Jenže když si nasadí koruny, stanou se z nich Kašpar, Melichar a Baltazar. Vyrážejí koledovat pro hrozenkovskou Charitu.

Začínají obvykle hned po škole a večer o dalším koledování nechtějí ani slyšet. Druhý den ráno ale změní názor. Vydávají se až na konec beskydského údolí a pěkně popořadě navštíví chaloupku po chaloupce. „My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám,“ zpívají všichni tři s velkým nasazením a některé ze stařenek doslova dojmají.

Skoro k slzám kluky nepřivádí ani tak štědrost, ale spíš když jim jedni zavírají dveře před nosem, hned po první sloce. „Proč to udělali?“ uvažuje nejstarší ze tří hochů, devítiletý Marek. „Copak nevědí, kolik nás to zpívání stojí sil?“ krčí rameny a na zavřené dveře ukazuje dlouhý nos. Je skoro poledne a únava i prázdná břicha o sobě dávají vědět. Další meta – hospoda. Jen tři králové překračují práh přeplněné restaurace a začínají zpívat, ocitají se v „palbě“ blesků mobilních telefonů a fotoaparátů. Na závěr sklídí i potlesk hostů. Také do kasičky peněz přibývá. Posilnění obědem, vystřelují jak blesk přes louku. Po sněhu ani památky. To loni na stejném místě zažili silnou vánici a mínus 18 stup-

Kralovičtí koledníci, nositelé radosti.

Snímek autorka

ňů. „Chcete zazpívat?“ ptá se Marek rodinky, kterou potkávají na silnici, a hned se do toho pouští. Nadšení nebere konce a nejmenší z dětí nemůže spustit oči z černého Baltazara. Když se loučí, vousatý táta ještě přejezdí prstem Baltazarovi po tváři. „To mám pro štěstí, jak od kominíka,“ směje se.

Posledních pár domů, a koledníci mají hotovo. Je vidět, že paní domácnosti už na krále čeká. Nese pečlivě připravené balíčky pro každého krále – spousta sladkostí, a taky nějaký ten peníz. „Krásně jste zpívali, jen co je pravda, kluci šikovní jste. Ještě mi to tady přepište,“ ukazuje na futra.

„A příští rok se zase stavte. Slibujete?“ špitne se slzami v očích.

Mince pro štěstí

Hodina už je pokročilá a únava se hlásí. Zapomenout na ni jim pomůže zvláštní setkání, které všechny tři kluky evidentně zasahuje. Oklikou je doběhne hoch, už podle vzezření je znát, že bohatstvím ani zdravím nepřekypuje. „To jsem rád, že jsem vás dostihl, včera jsme se minuli,“ říká nesrozumitelně a tlačí do kasičky dvě papírové bankovky. „Děkuju vám, moc, moc, moc,“ hlesne, a byt se těžko pohybuje, zmizí tak rychle, jak rychle se objevil. Najednou se debata tří králů točí pouze kolem gesta mladíka: „On je asi moc nemocný,“ říká Kašpar. „A taky je moc chudý, měl málo oblečení, ale stejně dal velké peníze,“ doplňuje Melichar. „Bude mít vůbec co jíst?“ ptá se Baltazar a dodává: „Proč on dal tak moc a ti lidi v restauraci mňí?“ „On musí mít velké srdce a Ježíš mu to oplatí. On všechno vidí,“ poučuje ho nejstarší z králů.

„Můžu se s vámi vyfotit?“ skáče jim do řeči turistka vycházející z muzea. Králové nahazují své pózy, děkují a svorně si přiznávají, že už jsou fakt unavení a že se těší, jak si konečně doma zahrají na počítači. „Jé, dvoukoruna. To mám pro štěstí,“ jása Kuba a zvedá z chodníku minci. „Hod ji do pokladničky,“ přesvědčuje ho Marek. „Ale to mám pro štěstí,“ nevzdává se Kuba. Ale ani Marek: „Když ji dáš do pokladničky, tak třeba někdo hladový si za to bude moci koupit rohlík. A to teprve bude štěstí...“

P.S.: Tu dvoukorunu Kubíček nakonec do kasičky vhodil.

RENÁTA HOLČÁKOVÁ

(K)raj + (M)ěsto + (B)iskupství

V Plzni a Karlových Varech se v ulicích opět objeví triáda neobvyklých tří králů. Biskupa plzeňské diecéze Tomáše Holuba doplní primátor Plzně Martin Baxa a hejtman Josef Bernard. V Karlových Varech to bude ještě pestřejší. „V čele města i hejtmanství stojí ženy – hejtmankou je Jana Mračková Vildumetzová a primátorkou Andrea Pfeffer Ferklová,“ říká mluvčí Diecézní charity Plzeň Miroslav Anton. Ve Varech se koleduje už 3. ledna, v Plzni 8. ledna. V Plzni bude jezdit navíc Tříkrálová tramvaj. Cestu zpestří obyvatelům města koledníci, místní hudebníci a také emeritní biskup František Radkovský, který při této příležitosti bude hrát na kytaru a zpívat. (dchp)

Tramvaj se třemi králi bude vozit obyvatele a návštěvníky Plzně zdarma.

Snímek Miroslav Anton

Auto pro Jindřichův Hradec bude i v televizi

V kanceláři Farní charity Jindřichův Hradec panuje napětí. Jako by nestačilo, že za pár dnů čeká obě kanceláře v prvním patře administrativní budovy stěhování do nových prostor o ulici vedle. Všichni tu navíc očekávají příjezd štábu České televize.

„Televizáci“ v Jindřichově Hradci natočí krátký spot o tom, jak právě v tomto městě peníze z Tříkrálové sbírky pomohou lidem v nouzi. Jde o jeden ze tří filmových dokumentů, které zazní 6. ledna v rámci Tříkrálového koncertu, naživo vysílaného na stanici ČT1. (Jeden spot představí záchranou sociální síť na Brněnsku, druhý charitní aktivity v africké Zambii a třetí ukáže právě Jindřichův Hradec.)

Vyhlednutým záměrem Jindřichohradeckých je automobil. Konkrétně bílá dodávka Dacia Dokker. Už ji sice mají v pronájmu od jedné reklamní agentury, ale po vypršení šestileté lhůty ji budou muset odkoupit. Automobil polepili logem charity a několi-

ka místních sponzorských firem, které díky tomu přispívají na provoz. „Nemáme jinou možnost, kde na nákup vozu sehnat peníze, než z Tříkrálové sbírky,“ vysvětluje ředitelka Karolína Píchová. A provoz charity bez služebního automobilu je nemožný, její záběr sahá daleko za hranice města.

Jedním z příkladů, komu a jak v charitě pomáhají, je případ paní Věry, o němž tu natáčí televize. „Svoji hloupostí jsem ztratila byt,“ líčí svůj problém tato maminka čtyř dětí, z nichž nejstarší už je dospělá. Půjčila prý příbuzným, ale ti nevrátili. Teď se s dětmi stěhuje po podnájmech. Momentálně bydlí v domě bez výtahu, špatně se jí do schodů dýchá, z nervů

Televizní reportáž představí konkrétní pomoc konkrétním lidem. Snímek Jakub Žák

ji chronicky rozbolela záda a problémy s dětmi na krku jí viditelně přerostly přes hlavu. „Z chystaného vyšetření v nemocnici mám vítr, bojím se, že si mne tam nechají. A co bude potom?“ říká s obavami v hlase. V poslední době se snad přeci jen zabýskla naděje, že se její komplikovaná situace obrátí k lepšímu. Na svůj problém už není sama. „Můžu se svěřit v charitě,“ říká paní Věra a líčí, jak důležitou oporou je pro ni přátelské a laskavé prostředí, kde jí nezištně radí, jak jednat s úřady a jak vyjít s penězi, pomohou jí s doučováním dcer i potravinami a darovaným oblečením. A kameraman Emil Kopřiva se zvukařem a osvětlovačem za pokynů režiséry Darii Hrubé právě na televizní kameru zachytili Věřin příběh.

Podobných osudů má charita na Jindřichohradecku na starosti povíce-

ro. Za většinou rodin dojíždějí pracovníci sociálně aktivizační služby přímo do jejich domácností. Někteří rodiče totiž nedokážou hospodařit a neumějí ani vychovávat děti. Třeba proto, že sami ve funkční rodině nevyrostali, anebo starost o potomstvo prostě nezvládají kvůli duševnímu hendikepu.

Charita kromě nasazení vlastních zaměstnanců shání pro děti dobrovolníky na doučování. A současně nabádá rodiče, aby komunikovali se školou, dětem kontrolovali úkoly a sledovali jejich prospěch. „Snažíme se jim vstřípit, že vzdělání je důležité. Bez něj se jejich situace nezlepší,“ říká sociální pracovníce Libuše Šimonová. Jezdí za lidmi, kteří už třeba ztratili chuť se o něco v životě snažit. „Pookřeji už tím, že se o ně někdo zajímá. Že na nich někomu záleží,“ říká paní Šimonová.

JAN OULÍK

V hlavní roli televizního spotu „vystoupí“ charitní dodávka.

Snímek autor

Tříkrálový koncert v neděli 6. ledna 2019 od 18 hodin odvysílá v přímém přenosu ČT1.

Účinkují: Pavel Callta, Ilona Csáková, Roman Dragoun
s kapelou Futurum, skupina Mirai a kapela Zrní

Moderují: Martina Kociánová a Jan Čenský

DMS KOLEDA 30
DMS KOLEDA 60
DMS KOLEDA 90

na číslo 87 777

Cena jedné DMS je 30, 60 nebo 90 Kč.
Více informací na www.darcovskasms.cz.

Tříkrálovou sbírku můžete podpořit také odesláním finančního daru na účet: **66008822/0800** u České spořitelny, VS 777.

www.trikralovasbirka.cz | [f](https://www.facebook.com/trikralovasbirka) [i](https://www.instagram.com/trikralovasbirka) [y](https://www.youtube.com/trikralovasbirka)

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Každá koruna pomáhá

Tři králové budou koledovat také pro Zambii

„Nedávej hladovým rybu, ale nauč je rybařit,“ říká jedno známé přísloví, často citované v souvislosti s pomocí rozvojovým zemím. Charita Česká republika se jím řídí. Například v Zambii, kde má svou největší misi.

Už více než 5 let tu v odlehlých venkovských oblastech pomáhá miminkům na svět, pečuje o maminky před porodem i po něm, ale také učí místní lépe hospodařit na jejich půdě, podporuje je, pokud se rozhodnou založit si vlastní podnik, a radí jim, jak lépe nakládat s penězi. Do tohoto programu jsou kromě rodilých Zambijců zařazeni také uprchlíci z Demokratické republiky Kongo, kteří utíkají před násilnostmi ve vlastní zemi. K nim patří i Shakira Selemani, které Charita pomohla vybudovat vlastní restauraci.

Stále na útěku

Paní Shakira nás zve do své malé restaurace, kterou pojmenovala „Zanzibar“, protože jí dala dochucuje zanzibarským kořením. Vřelého přivítání se tu dočká každý host a každý také dostane o mnoho větší porci, než je v Zambii zvykem. Málokdo by hádal, že šikovná kuchařka Shakira je původní profesí zdravotní sestra. Jenže nikdy neměla šanci vykonávat toto povolání v praxi. V den, kdy chtěla oslavovat dokončení školy, se jí život převrátil naruby.

Narodila se před osmačtyřiceti lety v Kongu a už od malička se potýkala s problémy, které touto africkou zemí

Shakira Selemani pomohla Charita vybudovat vlastní restauraci Zanzibar.

otřásají. Její rodiče zasáhla nenávisť různých etnických skupin – rodina Shakiřina otce nikdy neuznala svazek s její matkou, která pocházela z Burundi. Navzdory izolaci a násilnostem, jež jsou v Kongu už léta na denním po-

řádku, vyrostla z Shakiry nadaná studentka. Když se vrátila jako hrdá, čerstvě vystudovaná zdravotní sestra na rodinnou farmu, místo oslavy ji čekal šok. Její domov přepadli rebelové: „Rodiče jsem našla zavražděné. Mě bodli do břicha, málem jsem umřela,“ vzpomíná Shakira.

Když se zotavovala z útoku, pomoc jí nabídl muž, který se vydával za příbuzného z matčiny strany. Vzal ji s sebou do Burundi, aby se mohla setkat se zbytkem rodiny. Jenže se ukázalo, že Shakira důvěřovala špatnému člověku. Přinutil ji, aby se stala jeho ženou, a zakázal jí vycházet z domu. O měsíc později už čekala jeho dítě. Vynucené soužití trvalo několik let. „Nakonec jej taky zabili rebelové. Rozhodla jsem se pak, že se vrátím zpátky do Konga.“

Když dorazila do rodné vesnice, všichni lidé, které kdysi znala, byli mrtví. Přežily čtyři děti a Shakira se rozhodla, že je nemůže nechat na pospas osudu. Pak naplánovala riskantní

útěk – s celou novou rodinou odletěla do Keni. Tady ji ale stihla další ztráta. „Můj syn hrál výborně fotbal. Chtěli jej do týmu talentovaných dětí do 12 let. Trenér jej odvezl do zahraničí a od té doby nevím, co se s ním dělo.“ Až teprve nedávno se Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) povedlo jediného biologického syna Shakiry vypátrat, aby jej matka mohla kontaktovat.

Nový život s Charitou

„Do Zambie jsem s ostatními dětmi přišla v roce 2012. Měla jsem ale hodně problémů, byla jsem nemocná a museli mi operovat srdce,“ líčí Shakira, která v Kongu patřila k desetiprocentní muslimské menšině. Také v Lusace, hlavním městě Zambie, navštěvovala pravidelně mešitu. A právě tady ji požádali, aby přijala další tři konžské sirotky, kteří přišli o rodinu. „Byla to radost, ale takový každodenní boj, jak takovou rodinu uživit.“

Minulý rok se rozhodla zapojit do programu „Graduation Approach“ pro uprchlíky, který zde funguje díky Charitě Česká republika a UNHCR. Tady dostala možnost přiučit se něčemu o potravinách a podnikání. Součástí programu byl také startovací balíček, a tak Shakira dostala 4 000 zambijských kwach (přibližně 7,5 tisíce korun) do začátků. „Hned jak jsem nastoupila do programu, jsem se rozhodla, že budu všechno dělat podle rad a instrukcí, které nám dávali. A fungovalo to,“ vypráví Shakira.

Během několika měsíců vybudovala malou, ale výdělečnou restauraci. Dokonce je každý týden schopná dát stranou malý obnos, a pomalu se jí tak scházejí úspory. Děti, kterých se ujal, chodí do školy a aktivně se zapojují do mládežnických skupin Charity Česká republika a dobrovolnických programů v uprchlických centrech. Osud ale Shakiru dál zkouší a do cesty jí klade nové překážky. Nyní se potýká se špatným zdravotním stavem jednoho z adoptivních synů. Patnáctiletý Babu trpí srdeční vadou, kvůli níž většinu času prospí. Jeho léčba se omezuje na občasnou hospitalizaci, ale trvalé řešení je v nedohlednu. Shakira se přesto nevzdává a v restauraci Zanzibar dál vítá hosty s úsměvem a otevřenou náručí.

Jako každý rok poputuje předem určená část výtěžku Tříkrálové sbírky do zahraničí. Mimo jiné i do Zambie. Pomůže tady lidem, jako je Shakira, se kterými se život nemazil. Krátkou reportáž o Zambii a místních, kterým Charita pomáhá, uvidíte v rámci Tříkrálového koncertu v neděli 6. ledna od 18 hodin na ČT1.

TEREZA LINHARTOVÁ

Také návštěva z Čech ochutnala, jak skvěle paní Shakira ve své restauraci vaří.

Snímky Charita

Jak zažít něco úžasného? Vydat se na koledu

GABRIELA VÍŠOVÁ má na starosti Tříkrálovou sbírku v celé zemi. Zeptali

jsme se na novinky.

Tříkrálová sbírka získala novou grafiku: tři postavičky koledníků (viz strana 14 přílohy). Proč? Zejména kvůli televiznímu spotu, který už nesplňoval technické parametry pro vysílání v televizi ani v kinosálech.

Obsahoval také neaktuální informace o podpoře sbírky formou dárcovských SMS, proto jsme se pustili do nového.

Jak se hledala nová grafická podoba? Předcházelo tomu hodně debat a při nich přišel nápad vytvořit nejen nový spot, ale i nový vizuál celé sbírky. Jeho hlavním poselstvím je zpráva, že koledujeme pro prospěšnou věc.

Spot je postaven oproti předchozímu především na králich, tedy dětských kolednících, kteří nám každý rok pomáhají a díky kterým je sbírka úspěšná. Je veselejší, barevnější, nese radostné poselství a přání, aby naši podporovatelé přijali dětské koledníky vřelým a s úsměvem.

Na přípravách se začalo pracovat v dubnu, nějaký čas trvalo hledání jeho výtvarné podoby a pak přišla na řadu animace. Už déle je k vidění na Facebooku Tříkrálové sbírky a v těchto dnech i v České televizi.

Jaké jsou vyhlídky na nový rok sbírky?

Pevně věřím, že koledníků bude dostatek – a třeba i více než loni – a že lidé k nim budou štedří. Platí zde úměra: čím více vykoledujeme, tím lépe a kvalitněji můžeme pomáhat lidem, kteří se bez cizí pomoci neobejdou. Peníze darované do kolednických pokladniček se tak společnosti bohatě vrátí.

Jste současně také jednou z kolednic. Je těžké přemluvit budoucí koledníky, aby vyšli na koledu?

Dětské koledníky není potřeba přemluvat, na koledování už se těší a dobře vědí, proč to dělají. Obtížnější se nám ale hledají dospělí králové a doprovod dětských skupinek, které musíme opravdu trochu přemluvat. Rozumím tomu, že v dnešní hektické době je těžké najít volnou chvíli, ale přesto: trávit čas s dětmi při činnosti, která ve výsledku pomůže tisícům potřebných, je vlastně úžasná příležitost, jak zažít něco nového a aktivně se zapojit do pomáhání druhým – a to jistě stojí za to.

(jbi)

Zúčastněte se Tříkrálové fotosoutěže 2019

Koledníci ze Šenova u Ostravy.

Snímek František Tomis

Během Tříkrálové sbírky se mohou koledníci a jejich doprovod podělit o fotky z koledování a zúčastnit se tak fotosoutěže na facebookové stránce Tříkrálové sbírky. Loni se sešlo téměř 200 fotek a autorům tří vítězných, které získaly od ostatních nejvíc tzv. lajků, poslali organizátoři sbírky věcné ceny – mobilní telefony a stavebnice lego. Několik snímků z loňského ročníku soutěže naleznete také v této příloze

Caritas. Fotosoutěž na Facebooku vyhlašuje Charita i letos, změní se však způsob vyhodnocení i zadání. Úkolem koledníků pro rok 2019 bude vyfotit se v tříkrálových převlecích u cedulí s čitelným názvem města či obce (dopravní značení, obecní úřad, nádraží), aby bylo pěkně vidět, jak se sbírka rozrůstá.

Více informací lze nalézt na webu www.trikralovasbirka.cz. (ter)

Tři králové z Rožnova pod Radhoštěm.

Snímek Monika Holubová

Biskup Posád: Proč podporuji „Tříkrálovku“?

Tříkrálová sbírka je obrazem a současně výsledkem povedené komunikace. Tohle dnes tak oblíbené a módní slovo má svůj kořen ve slově „communio“, tedy společenství. A vzájemná pospolitost je základním prvkem našeho soužití. Všichni jsme propojeni tisícovým poutem s ostatními členy rodiny, obce, národa, součástí lidstva.

A principem Tříkrálové sbírky je právě unikátní „řetězec solidarity“ štedrých dárců, dětských koledníků, jejich vstřícných rodičů, vedoucích skupin, charitních koordinátorů, ochotných účetních a obecních úředníků, pokladních České spořitelny... A vede až k těm, kteří se bez pomoci druhých neobejdou. Také oni jsou

součástí naší společnosti, i za ně nese me zodpovědnost. A solidarita je protipól vypjaté sebestřednosti, kterou tak často kolem sebe vidáme. Solidaritou komunikujeme – a to i naše církev hlásá a podporuje, vždyť i trojediný Bůh je vzorem komunikace. Skutečnost, že vybrané peníze pomohou potřebným, je příjemný bonus celé akce.

Ať sbírka nese své dobré plody! Tomu fandím a uděluji své požehnání.

+ Mons. PAVEL POSÁD,
prezident Charity
Česká republika

